Tak se nám ti naši mladí berou - Mládek, Ivan

Tak se nám ti naši mladí berou,
do svatebních šatů už se derou,
módní doplňky na sebe věší,
už se na svou první svatbu těší.

Nevěstu tak stáhli, že se dusí,
málokdo ví, že se vdávat musí,
kromě toho samozřejmě berou se i z lásky...
Nechme ale této otázky.

Taxíky už čekají před domem,
snoubenci sbíhají schody honem,
přes ruku maj balonové pláště,
do taxíků lezou každý zvláště.

Drožky k centru města s nima sviští,
diagonálky v zatáčkách piští.
Na národním výboře pak vedle sebe klečí,
obě maminky to obrečí.

Poslancovi řekne ženich: Ano!
Ona šeptem řekne také: Ano.
Varhaník měl na ukazováčku gips,
ve svatebním pochodu měl dvakrát kiks.

Příbuzní a známí párku přejí,
oni přitom na všechny se smějí.
Kamarádi ženichovi na krk chomout dají,
kolemjdoucí se mu chechtají.

Nevěsta se doma nefláká,
skleničku pro štěstí rozfláká,
pak jí ženich na gauč pěkně zatáhne,
po televizi svou ruku natáhne.

Knoflíkama získá obraz krásný,
monoskop je klidný, ostrý, jasný.
K nevěstě pak spokojený na gauč kles
a jsou-li ještě na světě,
oba dva tam koukají
na tu televizi ještě dnes.